

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:**

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

3.

др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Маја Грабић, професор струковних студија, енглески језик, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Љиљана Шарковић, Стручни сарадник -педагог у ПУ „Пчелица“, Сремска Митровица

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Татјана, Славољуб, Ердељан

2. Датум рођења, општина, Република:

22.11.1976. Сремска Митровица, Р. Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

САРАДЊА ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ СА ПОРОДИЦОМ И ЛОКАЛНОМ ЗАЈЕДНИЦОМ У ОЧУВАЊУ И НЕГОВАЊУ ТРАДИЦИЈЕ – СТУДИЈА СЛУЧАЈА МЕШОВИТЕ ГРУПЕ У СЕОСКОЈ СРЕДИНИ

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести структуру и кратак садржај завршног рада, начин приказивања резултата, прилоге (ако их рад садржи), укупан број страница и сл.

Мастер рад кандидата Татјане Ердељан је обима 69 страна. Рад има 5 графикана, 4 фотографију, 6 графикана литературу (14), Прилог. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа поглавља: Увод, Теоријски оквир, Методолошки оквир истраживања, Анализа и интерпретација резултата истраживања, Промене у пракси, Закључна разматрања, Литература, Прилози.

У теоријском делу рада разматрају се савремени приступи сарадњи предшколске установе, породице и локалне заједнице као кључним чиниоцима развоја детета. Породица се посматра као равноправан партнер у васпитно-образовном процесу, док локална заједница представља значајан ресурс за обогаћивање дејих искустава. Посебна пажња посвећује се традицији као културном и педагошком ресурсу који се кроз игру и искуствено учење интегрише у рад са децом. Социокултурна теорија наглашава значај интеракције и учења уз подршку одраслих и вршњака. Рурална средина се посматра као специфичан контекст који, поред изазова, пружа значајне могућности за аутентично учење и очување културног наслеђа.

Циљ истраживања био је да се испита како сарадња предшколске установе са породицом и локалном заједницом доприноси очувању и неговању традиције у мешовитој групи у сеоској средини, као и могућности за њено даље унапређивање. Истраживање је представљало студију случаја са елементима акционог истраживања, уз примену комбинованих квалитативних и квантитативних метода. Коришћени су инструменти анкете, посматрања са учешћем, полуструктурисаних интервјуа и анализе документације, чиме је омогућен увид у дејје учешће, ставове родитеља и представника заједнице, као и у ток активности. Истраживање је спроведено у мешовитој групи од осморо деце узраста 4–6 година у сеоској предшколској установи (ПУ “Пчелица”, Сремска Митровица). Укључени су били васпитач, родитељи и представници локалне заједнице (удружење жена, културно-уметничко друштво и носилац традиционалног знања). Поступак је реализован у три фазе: припремна фаза са анкетирањем, фаза реализације активности и завршна фаза анализе података и рефлексije о ефектима и могућностима унапређивања сарадње.

Резултати истраживања, указују да сарадња предшколске установе, породице и локалне заједнице има значајну улогу у очувању и неговању традиције у мешовитој групи у сеоској средини. Комбиновањем података добијених анкетом, полуструктурисаним интервјуима, посматрањем са учешћем и анализом педагошке документације омогућено је свеобухватно сагледавање истраживаног феномена. Резултати анкете показали су висок степен укључености родитеља у рад предшколске установе и позитивне ставове према неговању традиције у предшколском узрасту. Најчешћи облици сарадње били су разговори са васпитачем, родитељски састанци и учешће у радионицама и приредбама. Већина родитеља је навела да је већ учествовала у активностима повезаним са традицијом, најчешће кроз доношење старих предмета, припрему традиционалних јела и учешће у манифестацијама. Истовремено је изражена висока спремност за даље укључивање. Интервјуи са родитељима и представницима локалне заједнице показали су да се традиција доживљава као важан део идентитета и припадности. Породица се издваја као примарни носилац традиције, док се предшколска установа препознаје као простор њеног систематског и педагошког осмишљеног преношења. Локална заједница се истиче као значајан ресурс аутентичних искустава, док се улога васпитача наглашава као кључна у повезивању свих актера. Посматрање са учешћем показало је висок ниво дејје ангажованости, радозналости и позитивних емоционалних реакција током активности, посебно у ситуацијама непосредног искуства, као што су посете домаћинству и

сусрети са носиоцима традиционалних знања. Уочена је и развијена сарадња унутар групе, при чему су старија деца пружала подршку млађима. Анализа педагошке документације потврдила је да су активности усмерене на традицију биле интегрисане у планирање рада и да су видљиви трагови дечјег учешћа, учења и сарадње са породицом и заједницом. Комбинована интерпретација података указује да се традиција најуспешније негује кроз искуствено, активно и социјално учење, уз снажну подршку породице, локалне заједнице и васпитача као кључног координатора сарадње.

Кључне промене у пракси односиле су се на увођење систематског планирања традиционалних садржаја током целе педагошке године и њихово интегрисање у свакодневни рад групе. Унапређена је сарадња са породицом и локалном заједницом кроз заједничке радионице, тематске дане и активније укључивање родитеља. Посебно је ојачана сарадња са Удружењем жена и културно-уметничким друштвом, као и организација чешћих посета локалним домаћинствима ради непосредног искуственог учења. Уведено је континуирано документовање активности кроз фото и видео материјале, дечје радове и педагошке записе. На основу добијених резултата може се закључити да предложени модел сарадње доприноси унапређењу васпитно-образовне праксе, развоју социјалних и културних компетенција деце и јачању везе између установе и локалне заједнице.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ МАСТЕР РАДА:

Навести да ли је завршни рад урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме, да ли садржи све битне елементе, посебно истаћи у чему је стручни допринос завршног рада, издвојити недостатке (ако их рад има)

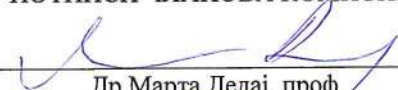
Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Резултати истраживања указују на значајан стручни допринос у области предшколског васпитања и образовања, посебно у домену сарадње предшколске установе, породице и локалне заједнице у очувању и неговању традиције. Истраживање је показало да интеграција културног наслеђа у васпитно-образовни рад представља ефективан педагошки приступ који доприноси целовитом развоју детета, јачању осећаја припадности заједници и развоју културног идентитета. Један од кључних стручних доприноса огледа се у осветљавању значаја искуственог и социјалног учења у контексту традиције. Резултати су потврдили да деца најуспешније усвајају културне садржаје кроз непосредно учешће у активностима као што су радионице, посете локалним домаћинствима, сусрети са носиоцима традиционалних знања и заједничке активности са родитељима и члановима локалне заједнице. На тај начин традиција престаје да буде апстрактан садржај и постаје део дејег искуственог света. Допринос се огледа и у афирмацији улоге васпитача као кључног координатора партнерских односа. Васпитач се показује као професионалац који препознаје ресурсе породице и заједнице, повезује различите актере и креира подстицајно окружење за учење. Ово истраживање наглашава важност рефлексивне праксе и континуираног професионалног усавања васпитача у области сарадње и рада на очувању културног наслеђа. Посебан допринос односи се на развој модела интегрисаног планирања традиционалних садржаја у предшколској установи. Предложено је увођење годишњег плана активности који обухвата различите облике традиције током свих годишњих доба, чиме се обезбеђује континуитет у раду и избегава њихова повремена и спорадична реализација. У погледу промена у пракси, истраживање је резултирало конкретним унапређењем сарадње између вртића, породице и локалне заједнице. Реализоване су заједничке радионице (нпр. старо везење, фарбање ускршњих јаја), које су показале висок ниво укључености деце, родитеља и локалних актера. Ове активности су допринеле развоју партнерских односа, јачању поверења и већој отворености установе ка локалној средини. Такође, у пракси је уочена потреба за систематичним планирањем сарадње са локалним актерима, пре свега са Удружењем жена, културно-уметничким друштвима и локалним домаћинствима. Њихово укључивање омогућава деци аутентична искуства и директан контакт са елементима културног наслеђа. Стручни допринос овог рада огледа се у осветљавању практичних могућности интеграције традиције у савремени предшколски контекст и у креирању применљивих смерница за даљи развој партнерских односа.

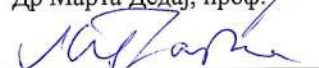
VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

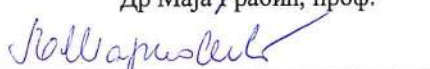
На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Маја Грабић, проф.

Љиљана Шарковић